

DANSA CONTEMPORÀNIA. La presència de Sharon Fridman i la seua companyia, un atractiu.

El teatre, un vincle amb la vida

La Universitat Jaume I organitza un any més la Mostra de Teatre Reclam, que este any celebrarà la seua vint-i-tresena edició i acostarà fins a 23 propostes

Hi ha figures genials, com la de l'escriptor alemany Gregor Von Rezzori, que escriuen coses genials. En 'Edipo en Stalingrado' (Sexto Piso, 2011), una de les seues obres mestres –perquè este autor pot presumir sense necessitat de vanagloriar-se d'haver escrit autèntiques meravelles de la literatura europea–, un llig el següent: "Les etiquetes són com a màscares rígides a través de les quals no es pot veure ni la mentida ni el cap de medusa de la veritat".

Eixes etiquetes de què parla Rezzori són les que ens impedeixen veure tot des d'un punt de vista neutral, preservant tota innocència. Les etiquetes ens limiten en certa manera, busquen un orde en el caos quan el món en si és anàrquic i incoherent. Tot quant ens rodeja resulta paradoxal, produïx estranyesa, i això ens espanta, ens fa por. Tanta complexitat es torna bogeria. Potser per eixe motiu, per a evitar qualsevol trastorn insà, centrem tot el nostre esforç a intentar comprendre per què tant de desorde i confusió, per què tanta raresa. En altres paraules, definir quines són eixes màscares rígides que permeten discernir la falsedat, la mentida, de la veritat.

El ser humà és molt donat a

l'enmascarament. Eixa capacitat per a convertir-nos en un altre resulta alliberadora. Intercanviar els rols que, de forma fictícia, ens han assignat permet aconseguir un grau superior de coneixement, coneixement de l'estat de les coses, del paper que juguem en esta vida que no és més que pur teatre. Interpretem, amb major o menor encert, però interpretem. I només de tant en tant possibilitem la fugida d'eixe JO que ens condiona. Així explorem la nostra condició, allò que, a priori, ens definix com a humans. Per a això ens servim de certes manifestacions com el teatre.

En el teatre es plantegen eixos conflictes perpetus de la naturalesa humana. En ell tenen cabuda els somnis, les idees, les emocions i sentiments que afluoren des del nostre interior. Pot ser "sanguinari i inhumà", com bé deia Antonin Artaud, o "accidental, tant com la vida", en paraules d'Arthur Miller. Tot açò ve a significar que el teatre, igual que la literatura i l'art, és necessari perquè continua alimentant la fantasia, a més de tenir ponts entre el pla individual i el col·lectiu d'una societat, com ho demostra un any més la Mostra de Teatre Reclam, que en la seua vint-

En el teatre
es plantegen
eixos conflictes
perpetus del ser
humà

Nou són els
participants en
la cita teatral que
es clausurarà el
pròxim dia 29

i-tresena edició acosta 23 propostes molt diverses, amb un discurs i plantejament ben diferenciat, però amb un objectiu en comú: enriquir.

Almassora, Benicàssim, Betxí, Castelló de la Plana, Onda, Vilafranca, Vila-real i la Universitat Jaume I són les protagonistes d'este festival que es va inaugurar este mateix divendres, 6 de novembre, en el Paranimf de la UJI, amb la representació de 'La suite del reloj', de José Torres Trio. Este certamen, organitzat per l'entitat universitària demostra any rere any la increïble capacitat de "tractar de fer present l'absent", en paraules de Peter Brook, el qual es mostrava convençut que "el teatre és un vincle amb el món exterior", ja que "el teatre ens porta la vida real a escena, a través dels actors que ens mostren el món", la qual cosa es tradueix en que "l'espectador pot ser commogut per les situacions".

XXIII RECLAM

Si divendres passat s'inaugurava una nova edició del Reclam, en el dia d'ahir ja es van poder disfrutar dos espectacles prou singulars. D'una banda, a Betxí, Mara Aranda i Capella de Ministrers van presentar 'La música encerrada'. El

grup liderat per Carles Magraner ha sumat la veu de Mara Aranda a este projecte amb què es pretén recrear la música de la diàspora sefardita, és a dir, dels jueus que van ser expulsats d'Espanya pels Reis Catòlics en 1492 i que van emigrar forçosament, sobretot al mediterrani oriental.

També es va poder veure Sergio Caballero junt amb Pilar Almeria, Empar Canet i Pep Ricart en l'Auditori Municipal de Vila-real en 'Ser o no cap', un dels grans èxits teatrals de la temporada valenciana en el Teatre Micalet i en el que, com ja ens avançava el propi actor vila-realenc la setmana passada, "quatre actors a través de les paraules de Shakespeare i del seu immens Hamlet arriben a enfrontar-se al seu propi mirall/realitat de la vida amb i envers el teatre i amb i per a l'espectador. Humor i reflexió garantits".

Hui diumenge, 8 de novembre, l'acció teatral es trasllada fins a Benicàssim. A partir de les 19.00 hores la companyia Blick Théâtre crearà un teatre de farsa, sense paraules, una mescla de sers humans i titelles a través del seu espectacle '[hullu]'. Assentats en tres tamborets, enmig de cap part, Loïc Apard, Johanna Ehler

A DESTACAR. Les obres 'El Eunuco', '[hullu]' o 'DOT', algunes de les propostes que es podran gaudir.

i Matthieu Siefridse realitzen una investigació sobre els trastorns mentals en general i l'autisme en particular i a través d'esta peça inviten a l'espectador a eixir d'allò més habitual per a experimentar la relació amb els altres des d'una perspectiva peculiar, diferent de la humana. El teatre de Blick Théâtre és gestual, sense paraules, es basa en el moviment expressiu de les tres disciplines amb què treballen: circ, clown i titelles. Estes es caracteritzen per ser profundament expressives, les seues mans i peus són reals i la seua expressió, melancòlica, permet reflectir la part humana més recòndita.

'CAÍDA LIBRE'

Entre les obres de pes que esta setmana se celebraran en la província, no podem obviar la presència de Sharon Fridman. Folklore i dansa contemporània dibuixen el coneixement dancístic d'este jove artista israelià resident a Madrid. Format en prestigioses companyies israelianes, el seu treball com a coreògraf va començar l'any 2000, a l'edat de 20 anys, amb la creació del grup Phrasal.

El 13 de novembre, en el Paraním de la Universitat Jaume I, la companyia de Fridman interpretarà 'Caída libre', un espectacle que explora un tret essencial de la naturalesa humana: la supervivència. La peça reflexiona com, des dels grups, les persones intentem trobar el sentit i la llibertat, alçarnos després de caure en un cicle infinit que es reproduïx cada dia. En esta busca de Sharon Fridman la tècnica de dansa "contact" és la pedra angular, entesa esta com una filosofia existencial que implica una conscient relació amb l'altre,

Altres espectacles

Són 23 les propostes d'esta edició dividides en els distints municipis participants. Desgranar-les totes no és fàcil, però sí que és necessari anomenar-les. Així, els castellonencs amants del teatre tindran oportunitat de veure a fins al 29 de novembre les obres següents: 'Dos en companyí', de Choni Cia Flamenca; 'Mística y poder. Teresa de Jesús y Juan de la Cruz', de la companyia Art-factor; 'DOT', de Maduixa Teatre; 'Pulgas', de la companyia Peix limbe; 'Penev', de La Teta Calva; 'La gata', proposta basada en 'La gata sobre la teulada de zinc' de Tennessee Williams i que porta a escena CulturArts; 'Vacío', d'Otradanza; 'El crim de la germànica Bel, de Frank Marcus', que interpretarà La Pavana; 'Wanikan', que portaran a escena 4Hoog; 'La bella tour', peça de títol homònim de la companyia La Bella Tour; 'The melting pot pourri!', dels Excèntrics; 'L'avar de Molière', de la companyia Pelmanec; 'La màquina de la soledad', de Microscopía y Oligor; 'One-hit wonders', de Sol Picó; 'El Eunuco, de Terencio', de Pentación Espectáculos; 'Mannekens' Piss', de Campi qui pugui; i 'Potted', de La Trócola Circo.

amb la matèria i els elements.

Per a Fridman la "supervivència és una qüestió vertical: alçar-se després de caure constituïx un cicle infinit que es reproduïx cada dia". Des d'esta idea teòrica i usant el "contact" com a tècnica corporal que implica la conscient relació amb l'altre, esta obra es convertix en una metàfora sobre la supervivència, la guerra i la reconstrucció, tot això sobre una impactant partitura original de Luis Miguel Cobo i amb 26 intèrprets que creen paisatges i escenografies vives, mentres sis ballarins principals arriben a l'extenuació per a restaurar un orde propi.

'POLLEN PARADISE'

El mateix divendres, dia 13, en l'Auditori de Vila-real, un altra proposta: 'Pollen Paradise'. Un hivernacle, flors, plantes i quatre personatges en moviment. Estos són els elements bàsics de les dues peces complementàries d'esta obra amb què es proposa un viatge humorístic i poètic cap als imperfectes paradisos que creem els humans moguts per l'amor i el desig.

A la primera peça, un home provarà de construir a la seua mida el seu propi Edèn transformant una planta en el seu objecte de desig. Cap experiment amorós queda exempt de riscos... serà prudent treure el seu objecte amorós de l'hivernacle? A la segona, en canvi, l'excèntrica història d'amor entre un jardiner i una dona una mica impulsiva, recorrerà un camí ple de contradiccions que els portarà a buscar refugi sota un exòtic hivernacle. L'amor, sempre present en el teatre, en la vida. ≡

Eric Gras

la firma invitada

'Martessence', de Marte a Ciutat Vella Oberta

Joan Feliu

MARTE, la Fira d'Art Contemporani de Castelló, ha estat convidada al Festival de les Arts Ciutat Vella Oberta 2015. Del 12 al 15 de novembre, a la Sala del Tossal de l'Ajuntament de València, es podrà gaudir de 'Martessence', un projecte que reuneix a diversos fotògrafs vinculats a les dues edicions celebrades de MARTE, amb una única obra de cada un d'ells. Els artistes són Laura León, Arturo Comas, Rodrigo Rodrich, Antonio Barroso, Abel Robino, José Ferrer, Bocángelus, Mari Carmen Vidal, Ignacio Beltrán, Laura Avinent i Abel Azcona.

André Bazin al seu assaig 'La Ontologia de la imatge fotogràfica', inclòs en 'Problèmes de la peinture' (1945) qüestionava la definició d'una imatge fotogràfica i es referia

el món directament i de forma automàtica, com si el fotògraf no deixés la seua empremta, l'expressió de la seua subjectivitat. La imatge fotogràfica actua contra la pròpia corrupció del temps, l'embalsama abans que sigui massa tard, i això no es pot fer sense la il·lusió que crea l'artista. És cert que les fotografies ens porten ADN del món com fòssils de la realitat, però són sempre una interpretació, un substitut d'ella, una mena de desprendiment de la pell d'una realitat palpable. La fotografia és matèria orgànica, parla per si mateixa com a part de la realitat, i és una segona naturalesa de la mateixa, perquè participa de la realitat que representa, s'apodera de l'essència, el nucli, la substància original de l'objecte representat, sempre sota el prisma subjectiu del creador. Després de tot, la imatge fotogràfica aconseguix crear una altra realitat. L'home no és tan absent en el procés de fotografiar com s'ha dit, juga un paper en la intenció, en la necessitat inconscient de calcomania o transferència, així com en l'acció.

Bazin va admetre la "essence" d'aquest projecte: l'ambigüitat de la realitat, la capacitat per crear un efecte en la nostra imaginació,

PROJECCIÓ. Laura Avinent serà una de les participants.

a l'ontologia com a essència. D'aquí el títol del projecte: la imatge fotogràfica és la quinta essència de la realitat ja que la captura en una forma pura i indivisible. La versió original, l'objecte, sempre ha estat eclipsant la seua representació, la imatge de l'objecte. No és cert que en la fotografia, entre l'objecte d'origen i la seua reproducció, només intervingui la instrumentalitat d'un agent no viu. No és cert que en contra de la intervenció creadora de l'home, l'objectiu de la càmera capti i reproduceixi

una allucinació que és també un fet, una nova realitat paral·lela. 'Martessence' vol il·lustrar aquesta reflexió amb una selecció de fotografies d'artistes contemporanis, amb uns objectius que girin entorn a prendre objectes de la realitat i crear amb ells (amb més o menys aparell transformatiu) una nova manera de veure i interpretar les coses, una nova realitat, un món paral·lel.

'Martessence', una exposició fotogràfica de Marte a Ciutat Vella Oberta, del 12 al 15 de novembre. ≡